

Хай слово тоді умре

Василь Голобородько

Хай слово тоді умре,
хай забудеться все сказане і написане.
Хай вмовкнуть радіо і промовці,
і перестануть виходити органи брехні — газети,
і згорять бібліотеки — ці кладовища
засушених метеликових слів.

Тоді в лісі випаде сніг
і людина вийде зустрічати другу
і пташка, що живе в білому лісі,
покладе одне крило на одного,
а друга на іншого, просто прощобече.
І то як блага вість.